

**Forslag
til
Lov om certificeringsordning for fremmedsprogstolke på sundhedsområdet**

Kapitel 1
Godkendelse som certificeringsinstitution

§ 1. Sundhedsministeren godkender efter ansøgning certificeringsinstitutioner til at certificere fremmedsprogstolke efter denne lov.

Stk. 2. Sundhedsministeren skal i forbindelse med en godkendelse efter stk. 1 lægge vægt på certificeringsinstitutionens personalemæssige og faglige kompetencer.

Stk. 3. En godkendelse efter stk. 1 kan gives for en periode på op til 5 år.

§ 2. Sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om betingelser for godkendelse af certificeringsinstitutioner, herunder krav til ansøgning om godkendelse eller forlængelse af en godkendelse som certificeringsinstitution.

Kapitel 2
Certificering

§ 3. Certificeringsinstitutioner udbyder og afholder eksamination i certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet.

Stk. 2. Certificeringsinstitutioner udsteder bevis for certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet til fremmedsprogstolke, der har gennemført og bestået eksaminationen i henhold til § 4.

§ 4. Certificeringsinstitutioner sikrer, at eksamination i certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet indeholder en vurdering af fremmedsprogstolkens kompetencer i

- 1) dansk,
- 2) det fremmedsprog, hvortil der ansøges om certificering,
- 3) tolketeknik,
- 4) tolkeetik og
- 5) grundlæggende viden om sundhedsvæsenet.

§ 5. Certificeringsinstitutioner kan opkræve gebyr for deltagelse i eksamination i certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet.

§ 6. Sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om certificeringsinstitutionernes opgave samt udformning og udstedelse af beviser for certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet. Sundhedsministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om form, indhold og tilrettelæggelse af eksamination i certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet.

Kapitel 3
Tilsyn og klageadgang

§ 7. Sundhedsministeren har det overordnede ansvar for og fører tilsyn med certificeringsinstitutioner.

§ 8. En certificeringsinstitutions beslutning om, at en fremmedsprogstolk ikke har bestået eksamination i certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet, kan ikke påklages.

§ 9. Sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om tilsyn med certificeringsinstitutioner.

Kapitel 4 *Afsluttende bestemmelser*

§ 10. Loven træder i kraft den 1. januar 2019.

§ 11. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedindhold
  - 2.1. Gældende ret
  - 2.2. Sundheds- og Ældreministeriets overvejelser
  - 2.3. Den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser for det offentlige
4. Implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer mv.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

På sundhedsområdet er kommunikationen mellem patient og sundhedsperson afgørende for at opnå den bedst mulige patientbehandling. Manglende eller mangelfuld kommunikation kan i yderste konsekvens være medvirkende årsag til forkerte diagnoser og fejlbehandlinger.

Har læge og patient ikke samme modersmål, og kan de heller ikke kommunikere på et andet sprog, spiller fremmedsprogstolkning derfor en væsentlig rolle. Det har i den forbindelse stor betydning, at fremmedsprogstolkningen er af god kvalitet, og at tolkene besidder en vis form for specialviden om sundhedsvæsenet.

Det er regionernes ansvar at anvise tolkebistand af god kvalitet til patienter, der har behov for det. Hver dag leverer tolke tolkeydelser af høj kvalitet på sundhedsområdet, men der kan være udfordringer med at skaffe et tilstrækkeligt antal velkvalificerede tolke og dermed sikre en ensartet, høj kvalitet af tolkningen.

For netop at sikre en højere og mere ensartet kvalitet i tolkningen på sundhedsområdet er regeringen og Dansk Folkeparti i forbindelse med finanslovsaftalen for 2018 blevet enige om at oprette en certificeringsordning for fremmedsprogstolkning inden for sundhedsvæsenet.

Lovforslaget er en del af udmøntningen af finanslovsaftalen for 2018.

Med lovforslaget får sundhedsministeren hjemmel til at godkende en eller flere offentlige myndigheder/institutioner eller private aktører til at forestå certificering af fremmedsprogstolke på sundhedsområdet. Certificeringsinstitutionerne skal i forbindelse med certificeringen sikre, at tolken besidder kompetencer i dansk, det fremmedsprog, hvortil der ansøges om certificering, tolketeknik, tolkeetik samt grundlæggende viden om sundhedsvæsenet.

Der skabes derved for regionerne en mulighed for – hvis regionerne har et ønske herom – at benytte sig af tolke, der besidder sproglige kvalifikationer af et vist niveau og kompetencer i tolketeknik og –etik samt har et grundlæggende kendskab til sundhedsvæsenets organisering og termer. Samtidig sikres der mulighed for et samlet løft i kvaliteten af de tolke, der anvendes på sundhedsområdet til gavn for både patient og sundhedsperson.

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med initiativet om indførelsen af krav om betaling af gebyr for fremmedsprogstolkning i sundhedsvæsenet for personer, som har været bosat i Danmark i mere end 3 år. Dette initiativ er allerede gennemført ved lov nr. 729 af 8. juni 2018 om ændring af sundhedsloven (Egenbetaling for tolkebistand). Lovforslaget skal endvidere ses i sammenhæng med initiativet om at styrke mulighederne for videotolkning i sundhedsvæsenet via etablering af drift af ét fællesregionalt center for akut videotolkning og ved at afsætte midler til øget brug af videotolkning blandt det sundhedsfaglige personale i regionerne. Begge disse initiativer er som nærværende lovforslag en del af Aftale om finansloven for 2018, som blev indgået mellem regeringen og Dansk Folkeparti.

2. Lovforslagets hovedindhold

2.1. Gældende ret

Efter sundhedslovens § 50, stk. 1, yder regionsrådet tolkebistand til personer, der har behov for tolkebistand i forbindelse med behandling hos alment privatpraktiserende læge og privatpraktiserende speciallæge samt behandling på sygehus.

Efter sundhedslovens § 50, stk. 2, opkræver regionsrådet et gebyr for tolkebistand fra personer, der har været bosat i Danmark i mere end 3 år, og som har behov for tolkebistand i henhold til stk. 1.

Efter sundhedslovens § 50, stk. 3, opkræver regionsrådet fuld egenbetaling for tolkebistand fra personer, der ønsker en anden tolk end en tolk, som regionsrådet har anvist.

Der er således intet til hinder for, at patienten selv rekvirerer en tolk, hvis patienten f.eks. kender en tolk, som patienten stoler på, eller hvis patienten generelt er mere tryk ved at anvende sin egen tolk. Det er dog en forudsætning for at anvende en anden tolk end den tolk, regionsrådet har anvist, at lægen vurderer, at den pågældende tolk har de nødvendige sproglige kvalifikationer, herunder beherskelse af det danske sprog.

Efter sundhedslovens § 50, stk. 4, fastsætter sundhedsministeren nærmere regler om regionsrådets pligt til at yde tolkebistand efter stk. 1-3, herunder om undtagelser fra reglerne om opkrævning af gebyr for tolkning af bestemte sprog og for bestemte persongrupper, hvor ganske særlige grunde taler herfor.

I bekendtgørelse nr. 855 af 23. juni 2018 om tolkebistand efter sundhedsloven (herefter bekendtgørelsen) er der fastsat nærmere regler efter sundhedslovens § 50, stk. 4.

Efter bekendtgørelsens § 1 skal tolkebistand rekvireres, når lægen skønner, at det er nødvendigt for behandlingen.

Vurderer lægen, at en tolk er nødvendig for behandlingen, rekvireres en tolk via regionen, der er ansvarlig for at sikre rammerne for, at regionens læger har adgang til at bestille tilstrækkelig og kvalificeret tolkebistand.

Efter bekendtgørelsens § 3 skal den læge, der er ansvarlig for behandlingen af patienten, sikre sig, at tolken har de nødvendige sproglige kvalifikationer, herunder beherskelse af det danske sprog. Det er i reglerne ikke nærmere angivet, hvorledes lægen skal sikre dette. Der er ikke i øvrigt fastsat regler om krav til tolkens kompetencer, færdigheder eller tolkeetik.

De enkelte regioner har efter udbud om indkøb af tolkeydelser indgået aftale med tolkebureauer om levering af tolkeydelser på de pågældende regioners område. Region Syddanmark opretter pr. 1. oktober 2018 eget tolkecenter, hvor der bl.a. fastansættes et antal tolke.

I forbindelse med regionernes udbud om indkøb af tolkeydelser har regionerne fastsat en række generelle konkurrence- og mindstekrav til tolkenes kvalifikationer og kompetencer. I regionernes fællesudbud var fastsat 25 mindstekrav samt yderligere 9 konkurrencekrav.

Regionerne har bl.a. stillet krav om, at tolken skal beherske dansk og det pågældende fremmedsprog svarende til mindst gymnasialt niveau, og at tolken er kvalificeret til at tolke inden for den medicinske og lægefaglige terminologi. Tolken skal også have indblik i sundhedsvæsenets opbygning og funktion. Der er endvidere bl.a. stillet krav om, at tolken har viden om og er fortrolig med sin professionelle rolle og funktion som tolk og lever op til almindelige standarder for professionel optræden ved tolkning, såsom tavshedspligt, etik i relation til tolkebistand, tolketeknik, diskret optræden, god situationsfornemmelse samt neutral tolkning med hensyn til køn, politik, religion, race, seksualitet, handicap mv.

I forbindelse med bookning af de enkelte tolkeydelser på sundhedsområdet er der mulighed for at angive særlige kvalifikationer eller karakteristika, tolken skal opfylde, f.eks. tolkens køn, beherskelse af dialekter eller at ønske en navngiven tolk. Tolkebureauet har herefter ansvaret for at finde og booke den bedst kvalificerede og ledige tolk.

Kravet i sundhedslovens § 50, stk. 1, om, at regionsrådet yder tolkebistand til personer, der har behov for tolkebistand i forbindelse med behandling hos alment privatpraktiserende læge og privatpraktiserende speciallæge samt behandling på sygehus, og kravet i § 3 i bekendtgørelsen om, at den læge, der er ansvarlig for behandlingen af patienten, skal sikre sig, at tolken har de nødvendige sproglige kvalifikationer, herunder beherskelse af det danske sprog, skal ses i sammenhæng med lægens forpligtelse til at indhente et informeret samtykke efter sundhedslovens § 15, stk. 1.

Efter sundhedslovens § 15, stk. 1, må ingen behandling indledes eller fortsættes uden patientens informerede samtykke, medmindre andet følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov eller af sundhedslovens §§ 17-19.

Bestemmelsen fastsætter den grundlæggende hovedregel om, at al behandling i sundhedsvæsenet skal være baseret på patientens informerede samtykke. Det er sundhedspersonen, der har ansvaret for at indhente det informerede samtykke efter sundhedslovens § 15, stk. 1.

Efter sundhedslovens § 15, stk. 3, forstås et informeret samtykke efter loven et samtykke, der er givet på grundlag af fyldestgørende information fra sundhedspersonens side, jf. sundhedslovens § 16.

Efter sundhedslovens § 15, stk. 4, kan et informeret samtykke være skriftligt, mundtligt eller efter omstændighederne stiltiende.

Samtykket forudsættes at være et resultat af en to-vejs kommunikation mellem patient og sundhedsperson, hvor patient og sundhedsperson forstår hinanden.

Patienter, der ikke har dansk som modersmål, vil således efter omstændighederne have behov for bistand fra en tolk med de nødvendige sproglige kvalifikationer i forbindelse med behandling hos alment praktiserende læge og praktiserende speciallæge samt sygehusbehandling, idet det er en forudsætning for, at patienten kan give et informeret samtykke til behandling, at den behandlende sundhedsperson og patienten kan kommunikere med hinanden.

2.2 Sundheds- og Ældreministeriets overvejelser

Som anført under afsnit 1 er kommunikationen mellem patient og sundhedsperson afgørende for at opnå den bedst mulige patientbehandling. Manglende eller mangelfuld kommunikation kan i yderste konsekvens være medvirkende årsag til forkerte diagnoser og fejlbehandlinger.

Har læge og patient ikke samme modersmål, og kan de heller ikke kommunikere på et andet sprog, spiller fremmedsprogstolkning derfor en væsentlig rolle. Det har i den forbindelse stor betydning, at fremmedsprogstolkningen er af god kvalitet, og at tolkene besidder en vis form for specialviden om sundhedsvæsenet.

Det er regionernes ansvar at anvise tolkebistand af god kvalitet til patienter, der har behov for det. Hver dag leverer tolke tolkeydelser af høj kvalitet på sundhedsområdet, men der kan være udfordringer med at skaffe et tilstrækkeligt antal velkvalificerede tolke med viden om sundhedsvæsenet og dermed sikre en ensartet, høj kvalitet af tolkningen.

I Danmark var der tidligere mulighed for at blive beskikket translatør og tolk. Denne ordning blev med virkning fra den 1. januar 2016 afskaffet af et bredt flertal i Folketinget som led i en række initiativer rettet mod at lette markedsadgangen og fjerne unødvendige barrierer mv. for en række mindre erhverv. De tidligere beskikkede translatører og tolke havde ikke en særlig viden om sundhedsvæsenet og den sundhedsfaglige verden, idet beskikkelsesordningen var rettet generelt mod translatør- og tolkeerhvervet.

Det er Sundheds- og Ældreministeriets opfattelse, at der behov for, at de tolke, der tolker på sundhedsområdet, har viden om sundhedsvæsenet, hvor de personer, som modtager tolkebistand – patienterne – ofte er i en sårbar situation, og hvor lægefaglige termer er hverdag. For at sikre en ensartet, høj kvalitet af tolkningen er det derfor af væsentlig betydning, at tolkene på sundhedsområdet besidder en generel og basal viden om sundhedsvæsenet og har kendskab til den sundhedsfaglige terminologi.

Sundheds- og Ældreministeriet finder på den baggrund, at der skal oprettes en certificeringsordning for fremmedsprogstolke på sundhedsområdet, hvor offentlige myndigheder og institutioner samt private aktører efter ansøgning kan godkendes til at forestå certificering af fremmedsprogstolke på sundhedsområdet.

En certificeringsordning for fremmedsprogstolke på sundhedsområdet skal efter Sundheds- og Ældreministeriets opfattelse indeholde en vurdering af tolkens kompetencer i dansk, det fremmedsprog, hvortil der ansøges om certificering, tolketeknik, tolkeetik samt tolkens grundlæggende viden om sundhedsvæsenet

Efter Sundheds- og Ældreministeriets opfattelse vil en certificeringsordning for fremmedsprogstolke på sundhedsområdet give mulighed for, at en række tolke

dygtiggør sig og via certificeringsordningen får et bevis for, at de pågældende tolke besidder en række kompetencer inden for tolkeerhvervet samt har en særlig viden om sundhedsvæsenet og den sundhedsfaglige verden.

Der skabes derved for regionerne en mulighed for – hvis regionerne har et ønske herom – at benytte sig af tolke, der besidder sproglige kvalifikationer af et vist niveau og kompetencer i tolketeknik og –etik samt har et grundlæggende kendskab til sundhedsvæsenets organisering og termer. Samtidig etableres der mulighed for et samlet løft i kvaliteten af de tolke, der anvendes på sundhedsområdet til gavn for både patienter og sundhedspersonalet.

Det bemærkes i den forbindelse, at det er Sundheds- og Ældreministeriets opfattelse, at der skal være tale om en frivillig ordning, således at regionerne, der hver dag benytter tolke på sundhedsområdet, selv kan vurdere, om der er behov for at anvende en certificeret tolk med grundlæggende viden om sundhedsvæsenet.

Det bemærkes endvidere, at spørgsmålet om, hvilke sprog der skal udbydes certificering i, efter Sundheds- og Ældreministeriets opfattelse bør drøftes mellem regionerne og de certificeringsinstitutioner, der godkendes til at forestå certificering efter loven, således at regionernes behov for tolkning i forskellige sprog afstemmes med de enkelte godkendte certificeringsinstitutioners praktiske og økonomiske muligheder for at udbyde certificering i de pågældende sprog.

2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås med lovforslaget, at der oprettes en ordning for certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet.

Det foreslås således, at der oprettes en ordning, hvorefter offentlige myndigheder og institutioner samt private aktører efter ansøgning kan godkendes af sundhedsministeren til at udbyde og afholde eksamination i certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet for fremmedsprogstolke, der ønsker bevis for, at de besidder en række generelle og særlige kompetencer til at tolke på sundhedsområdet.

En certificeret fremmedsprogstolk på sundhedsområdet vil således være en fremmedsprogstolk, der har gennemført og bestået eksamination i certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet og fået bevis for, at vedkommende besidder en række generelle og særlige kompetencer til at tolke på sundhedsområdet. Efter lovforslaget vil de fremmedsprogstolke, der allerede besidder de rette kvalifikationer, således umiddelbart kunne bestå eksamen og få bevis herfor.

Det bemærkes i den forbindelse, at de fremmedsprogstolke, der har behov for et kursus eller en uddannelse, før de pågældende er i stand til at fuldføre og bestå eksaminationen i certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet, må gennemføre en sådan uddannelse eller kursus uden for den ordning, der etableres med lovforslaget.

Efter lovforslaget bemyndiges sundhedsministeren i den foreslåede § 1, stk. 1, til at godkende certificeringsinstitutioner til at certificere fremmedsprogstolke efter loven. Der kan efter lovforslaget være tale om, at såvel offentlige myndigheder og institutioner, herunder selvejende institutioner, som private aktører, f.eks. organisationer, virksomheder mv., kan godkendes til at forestå certificering af fremmedsprogstolke på sundhedsområdet.

De offentlige myndigheder og institutioner samt private aktører, der ønsker at blive godkendt til at certificere fremmedsprogstolke efter loven, skal således efter lovforslaget indgive ansøgning herom til Sundheds- og Ældreministeriet. Ansøgningen skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige for, at Sundheds- og Ældreministeriet kan vurdere, om institutionen opfylder betingelserne efter loven til at blive godkendt til at certificere fremmedsprogstolke efter loven, ligesom certificeringsinstitutionerne skal meddele Sundheds- og Ældreministeriet de oplysninger, der er nødvendige for sundhedsministerens vurdering af, hvorvidt institutionen kan godkendes til at forestå certificering efter denne lov.

Sundhedsministeren skal efter den foreslåede bestemmelse i § 1, stk. 2, i forbindelse med en godkendelse til, at en institution mv. kan godkendes som certificeringsinstitution, efter lovforslaget lægge vægt på den pågældende certificeringsinstitutions personalemæssige og faglige kompetencer.

Sundhedsministeren skal således efter lovforslaget bl.a. lægge vægt på, om certificeringsinstitutionen besidder de personalemæssige og faglige kompetencer til at kunne udbyde og afholde eksamination i certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet samt efterfølgende udstede bevis til de fremmedsprogstolke, der har gennemført og bestået eksaminationen.

Sundhedsministeren skal endvidere lægge vægt på, om det koncept for eksamination i certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet, som den pågældende institution ønsker at udbyde, opfylder betingelser herfor. Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til den foreslåede § 4.

Der skal efter lovforslaget foretages en samlet vurdering af den pågældende institutions personalemæssige og faglige kompetencer samt koncept for eksamination i certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet, som den pågældende institution ønsker at udbyde.

Certificeringsinstitutionerne skal efter lovforslaget besidde personalemæssige og faglige kompetencer, herunder eventuelt ved brug af eksterne konsulenter, i såvel tolketekniske som tolkeetiske discipliner samt sundhedsfaglig viden, herunder om sundhedsvæsenets organisering. Ligeledes skal certificeringsinstitutionerne være i besiddelse af sproglige kompetencer i dansk samt i det fremmedsprog, der konkret udbydes certificering i.

En godkendelse som certificeringsinstitution kan efter lovforslaget gives for en periode på op til 5 år.

Sundhedsministeren kan således efter den foreslåede bestemmelse i § 1, stk. 3, meddele certificeringsinstitutioner godkendelse til at certificere fremmedsprogstolke efter denne lov, sådan at en godkendelse udløber efter en periode på op til 5 år.

Det bemærkes i den forbindelse, at der med lovforslaget lægges op til, at en godkendelse som udgangspunkt gives for en periode på 5 år, medmindre der er særlige omstændigheder, der gør sig gældende, i det enkelte tilfælde.

Hvis sundhedsministeren finder, at særlige omstændigheder gør sig gældende, kan sundhedsministeren meddele en godkendelse for en kortere periode end 5 år, f.eks. 1 eller 3 år.

Særlige omstændigheder kan f.eks. være, hvis certificeringsinstitutionen tidligere ikke har levet op til de betingelser, som var fastsat i en godkendelse til at certificere fremmedsprogstolke efter loven. Det kan f.eks. også være tilfældet, hvis godkendelsesperioden for en eller flere andre certificeringsinstitutioner udløber på et bestemt tidspunkt, og det vurderes at være hensigtsmæssigt, at godkendelsesperioderne udløber samtidig for de forskellige certificeringsinstitutioner.

Efter lovforslaget bemyndiges sundhedsministeren i den foreslåede § 2 til at fastsætte nærmere regler om betingelser for godkendelse af certificeringsinstitutioner, herunder krav til ansøgning om godkendelse eller forlængelse af en godkendelse som certificeringsinstitution.

Sundhedsministeren bemyndiges således efter lovforslaget til bl.a. at fastsætte nærmere regler om, hvilke betingelser en institution mv. skal opfylde for at kunne blive godkendt til at certificere fremmedsprogstolke efter loven, samt hvilke vilkår der kan fastsættes i en godkendelse til at certificere fremmedsprogstolke. Ministeren kan i den forbindelse efter lovforslaget fastsætte regler om krav til certificeringsinstitutionens personalemæssige og faglige kompetencer samt om godkendelsesperiodens længde.

Sundhedsministeren bemyndiges endvidere efter lovforslaget til bl.a. at fastsætte nærmere regler om processen for indgivelse af en ansøgning om godkendelse til at certificere fremmedsprogstolke efter loven, herunder hvordan en ansøgning skal indgives, hvilke oplysninger og dokumentation, der skal vedlægges ansøgningen og i godkendelsesperioden meddeles Sundheds- og Ældreministeriet, samt hvornår en ansøgning om fornyelse af en godkendelse kan indgives.

Certificeringsinstitutionerne skal efter den foreslåede bestemmelse i § 3, stk. 1, udbyde og afholde eksamination i certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet.

Den enkelte godkendte certificeringsinstitution skal således efter lovforslaget selvstændigt udbyde certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet. Certificeringsinstitutionerne vil i den forbindelse bl.a. kunne markedsføre udbuddet af certificeringen.

Den enkelte godkendte certificeringsinstitution skal endvidere efter lovforslaget selvstændigt afholde eksamination i certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet. Certificeringsinstitutionerne vil i den forbindelse efter lovforslaget skulle forestå såvel udarbejdelse af eksamensmateriale som bedømmelse af de enkelte eksaminationer.

Det forudsættes således med lovforslaget, at de enkelte certificeringsinstitutioner selvstændigt udvikler et koncept for eksamination i certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet, der opfylder betingelserne herfor.

Certificeringsinstitutionerne skal endvidere efter den foreslåede bestemmelse i § 3, stk. 2, udstede bevis for certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet til fremmedsprogstolke, der har gennemført og bestået eksaminationen, hvis elementer er angivet i den foreslåede bestemmelse i § 4.

Den enkelte certificeringsinstitution skal således efter lovforslaget udarbejde certificeringsbeviser og efterfølgende udstede og udlevere disse til de fremmedsprogstolke, der har gennemført og bestået eksamination i certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet.

Det bemærkes i den forbindelse, at lovforslaget ikke er til hinder for, at de fremmedsprogstolke, der efter lovforslaget certificeres som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet, anvender det udstedte certificeringsbevis som bevis i anden sammenhæng for, at de besidder en række generelle kompetencer inden for tolkeområdet.

Det bemærkes endvidere, at de enkelte certificeringsinstitutioner i forbindelse med certificering af fremmedsprogstolke efter loven vil skulle foretage behandling af personoplysninger om den enkelte fremmedsprogstolk. Denne behandling af personoplysninger er ikke nærmere reguleret i lovforslaget. Det forudsættes med lovforslaget, at certificeringsinstitutionerne i forbindelse med denne behandling af personoplysninger overholder de almindelige persondataretlige regler i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, herunder reglerne om behandling af personoplysninger, den registreredes rettigheder og reglerne om behandlingssikkerhed.

Eksamination i certificering som fremmedsprogstolk skal efter lovforslaget indeholde en vurdering af fremmedsprogstolkens sproglige kompetencer i dansk og det fremmedsprog, hvortil der søges certificering, samt af fremmedsprogstolkens tolketekniske og tolkeetiske kompetencer og grundlæggende viden om sundhedsvæsenet.

Certificeringsinstitutionerne skal således efter den foreslåede bestemmelse i § 4 sikre, at eksamination i certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet indeholder en vurdering af fremmedsprogstolkens kompetencer i 1) dansk, 2) det fremmedsprog, hvortil der ansøges om certificering, 3) tolketeknik, 4) tolkeetik og 5) grundlæggende viden om sundhedsvæsenet.

Det forudsættes med lovforslaget, at eksamination i certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet indeholder én samlet vurdering af fremmedsprogstolkens kompetencer i dansk, det fremmedsprog, hvortil der ansøges om certificering, tolketeknik, tolkeetik og grundlæggende viden om sundhedsvæsenet, således at vurderingen af fremmedsprogstolkens kompetencer i de forskellige discipliner kombineres i én eller flere prøver.

Det bemærkes i den forbindelse, at det forudsættes med lovforslaget, at en central del af eksaminationen er mundtlig.

Det bemærkes endvidere, at det forudsættes med lovforslaget, at eksaminationen bygger på en vurdering af, om den enkelte fremmedsprogstolk har bestået/ikke bestået eksaminationen. Det forudsættes således med lovforslaget, at der ikke meddeles fremmedsprogstolken karakter for præstationen i forbindelse med eksaminationen.

For så vidt angår fremmedsprogstolkens sproglige kompetencer forudsættes det efter lovforslaget, at fremmedsprogstolken besidder kompetencer i dansk og det fremmedsprog, hvortil der ansøges om certificering, svarende til minimum gymnasialt niveau, og at vurderingen heraf således foretages med udgangspunkt i dette niveau. Vurderingen skal særligt foretages på baggrund af en sundhedsfaglig kommunikation, ligesom der skal foretages en vurdering af fremmedsprogstolkens sprogforståelse, udtrykssevne, udtale og grammatik.

For så vidt angår fremmedsprogstolkens kompetencer i tolketeknik forudsættes det med lovforslaget, at der foretages en vurdering af fremmedsprogstolkens overordnede evne til at tolke, ligesom der skal foretages en vurdering af tolkens kompetencer inden for forskellige tolkediscipliner.

For så vidt angår fremmedsprogstolkens kompetencer i tolkeetik forudsættes det med lovforslaget, at der foretages en vurdering af fremmedsprogstolkens viden om principper og normer i forhold til tolkeetiske regler samt en vurdering af fremmedsprogstolkens kultur- og etnicitetsforståelse.

For så vidt angår fremmedsprogstolkens kompetencer i grundlæggende viden om sundhedsvæsenet forudsættes det med lovforslaget, at det vurderes, om fremmedsprogstolken besidder en grundlæggende viden om det danske sundhedsvæsens organisering og kultur samt har kendskab til en række gængse sundhedsfaglige termer, der har særlig betydning i sundhedsvæsenet. Det forudsættes endvidere med lovforslaget, at der foretages en vurdering af fremmedsprogstolkens kompetencer til at agere i forskellige tolkesituationer i sundhedsvæsenet.

Det bemærkes, at det efter lovforslaget ikke vil være muligt at opnå certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet på baggrund af andre kvalifikationer end den pågældende eksamen. En fremmedsprogstolk, der f.eks. har en dansk studentereksamen, vil således efter lovforslaget skulle gennemføre og bestå hele eksaminationen efter § 4 for at kunne blive certificeret som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet.

Certificeringsordningen finansieres ved, at de fremmedsprogstolke, der ønsker at blive certificeret som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet, betaler et gebyr herfor til certificeringsinstitutionen.

Certificeringsinstitutionerne kan således efter den foreslåede bestemmelse i § 5 opkræve gebyr fra de fremmedsprogstolke, der ønsker at tage eksamination i certificering som fremmedsprogstolke på sundhedsområdet.

Gebyrets størrelse skal efter lovforslaget fastsættes af den enkelte certificeringsinstitution. Gebyret vil således kunne variere fra institution til institution afhængigt af udbud og efterspørgsel.

For så vidt angår offentlige certificeringsinstitutioners gebyrfastsættelse bemærkes det, at disse skal fastsættes ud fra de principper om prisfastsættelse, som er gældende for statslige gebyrer, jf. budgetvejledningens regler herom.

Efter lovforslaget bemyndiges sundhedsministeren i den foreslåede § 6 til at fastsætte nærmere regler om certificeringsinstitutionernes opgave samt udformning og udstedelse af beviser for certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet. Sundhedsministeren bemyndiges efter bestemmelsen endvidere til at fastsætte nærmere regler om form, indhold og tilrettelæggelse af eksamination i certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet.

Sundhedsministeren bemyndiges således efter bestemmelsen til at fastsætte nærmere regler om certificeringsinstitutionernes opgave, herunder bl.a. krav i forbindelse med afholdelse af eksamen og censur af eksaminationen.

Sundhedsministeren bemyndiges endvidere efter bestemmelsen til at fastsætte nærmere regler om udformning og udstedelse af beviser for certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet, herunder bl.a. hvilke oplysninger der skal fremgå af beviset.

Sundhedsministeren bemyndiges desuden efter bestemmelsen til bl.a. at fastsætte nærmere regler om eksaminationsformen. Herved forstås, at

sundhedsministeren bl.a. kan fastsætte nærmere regler om, i hvilket omfang eksaminationen skal indeholde en vurdering af fremmedsprogstolkens kompetencer på baggrund af skriftlige og mundtlige prøver, multiple choice test, samtaler, lydoptagelser mv. Sundhedsministeren kan endvidere bl.a. fastsætte regler om antallet af prøver, der er indeholdt i eksaminationen, varigheden af de enkelte prøver og den samlede eksamination samt muligheden for forberedelsestid.

Sundhedsministeren bemyndiges herudover efter bestemmelsen til bl.a. at fastsætte nærmere regler om indholdet af eksaminationen. Herved forstås, at sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om kravene til eksaminationen i den foreslåede § 4. Der henvises til bemærkningerne til § 4.

Sundhedsministeren bemyndiges videre efter bestemmelsen til bl.a. at fastsætte nærmere regler om tilrettelæggelse af eksaminationen som beskrevet i § 4. Herved forstås, at sundhedsministeren bl.a. kan fastsætte nærmere regler om fremmedsprogstolkens adgang til eventuelle hjælpemidler under eksaminationen, herunder for personer med fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse, samt krav om uvildig censur under eksaminationen.

Sundhedsministeren har efter den foreslåede bestemmelse i § 7 det overordnede ansvar for certificeringsinstitutionerne. Sundhedsministeren har således som led i sit almindelige ressortansvar for sundhedsområdet det overordnede ansvar for at sikre, at certificeringsinstitutionerne lever op til de krav, der er fastsat i loven og i godkendelse til at certificere fremmedsprogstolke efter den foreslåede lov.

Sundhedsministeren har endvidere efter den foreslåede bestemmelse i § 7 som led i sit almindelige ressortansvar for sundhedsområdet pligt til at føre tilsyn med certificeringsinstitutionerne.

Det bemærkes i den forbindelse, at det forudsættes med lovforslaget, at sundhedsministeren i vidt omfang udøver sin tilsynsforpligtelse i forbindelse med fornyelse af en godkendelse til at certificere fremmedsprogstolke, bl.a. i forbindelse med certificeringsinstitutionens dokumentation for efterlevelse af krav i en tidligere godkendelse samt fastsættelse af krav for den kommende godkendelsesperiode.

Tilsynsforpligtelsen forudsættes endvidere efter lovforslaget at blive udøvet som et reaktivt tilsyn, hvorved forstås, at sundhedsministeren foretager en aktiv kontrol, hvis ministeriet får kendskab til eller mistanke om uregelmæssigheder på baggrund af henvendelser fra tolkebrugere, f.eks. en region, eller medieomtale.

Der er efter lovforslaget således ikke indlagt en forudsætning om, at sundhedsministeren fører et løbende og fast tilsyn med certificeringsinstitutionerne. Det forudsættes imidlertid med lovforslaget, at sundhedsministeren kan iværksætte tilsyn i det omfang, det vurderes at være relevant, herunder i forhold til den enkelte certificeringsinstitution. Lovforslaget er ikke til hinder for, at sundhedsministeren etablerer en fast tilsynsordning, herunder eventuel med ekstern bistand, hvis dette vurderes hensigtsmæssigt.

Efter lovforslaget kan fremmedsprogstolke, der har gennemført eksamination i certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet, ikke klage over, at certificeringsinstitutionen finder, at den pågældende fremmedsprogstolk ikke har bestået eksaminationen.

Det foreslås således i § 8, at en certificeringsinstitutions beslutning om, at en fremmedsprogstolk ikke har bestået eksaminationen i certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet, ikke kan påklages.

Efter lovforslaget bemyndiges sundhedsministeren i den foreslåede § 9 til at fastsætte nærmere regler om tilsyn med certificeringsinstitutionerne.

Den foreslåede bestemmelse forudsættes bl.a. at kunne anvendes, hvis det vurderes relevant at etablere en egentlig tilsynsordning, og der i den forbindelse er behov for at fastsætte nærmere regler herom.

Sundhedsministeren kan således efter bestemmelsen fastsætte regler om det tilsyn, som ministeren fører efter den foreslåede bestemmelse i § 7, herunder bl.a. tilsynsfrekvens, muligheden for at foretage tilsynsbesøg samt om adgangen til engagere ekstern bistand i forbindelse med udøvelse af tilsyn.

3. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vil i forbindelse med etablering af ordningen, herunder ved udarbejdelse af bekendtgørelse om bl.a. krav til certificeringsinstitutioner og indhold af eksaminationen i henhold til § 4, kunne medføre etableringsomkostninger på op til 0,2 mio. kr. Såfremt der viser sig behov for afholdelse af disse omkostninger, afholdes de inden for Sundheds- og Ældreministeriets eksisterende ramme.

4. Implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vil i forbindelse med Sundheds- og Ældreministeriets vurdering af ansøgninger om godkendelse af institutioner til at certificere fremmedsprogstolke efter denne lov samt i forbindelse med udøvelse af ministeriets overordnede ansvar for og tilsyn med certificeringsinstitutionerne medføre en række nye arbejdsgange i ministeriet.

For så vidt angår de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning bemærkes det, at bestemmelserne i lovforslaget er udarbejdet så enkelt og klart som muligt, idet det dog samtidig bemærkes, at bestemmelserne er udarbejdet således, at sundhedsministeren i forbindelse med godkendelse af institutioner til at certificere fremmedsprogstolke efter loven skal foretage et skøn over, om den pågældende institution opfylder betingelserne for at blive godkendt som certificeringsinstitution, idet det efter Sundheds- og Ældreministeriets opfattelse ikke er muligt at opstille objektive kriterier for denne godkendelse.

Det bemærkes endvidere, at ansøgning om godkendelse til at certificere fremmedsprogstolke efter denne lov af institutionerne kan indgives digitalt til Sundheds- og Ældreministeriet, herunder ved anvendelse af digital post.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget medfører, at bl.a. private aktører får mulighed for at udbyde eksamination i certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet efter godkendelse fra sundhedsministeren.

De pågældende private aktører skal for at blive godkendt til certificere fremmedsprogstolke efter loven indgive ansøgning herom til Sundheds- og Ældreministeriet og i den forbindelse bl.a. dokumentere, hvordan certificeringsinstitutionen har udformet og vil forestå eksamination i certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet.

Certificeringsinstitutionerne kan opkræve gebyr fra fremmedsprogstolke, der ved den pågældende institution ønsker at blive certificeret som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet efter denne lov.

De fremmedsprogstolke, der ønsker at blive certificeret som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet efter denne lov, vil således blive opkrævet et gebyr herfor. Størrelsen af gebyret fastsættes af de pågældende certificeringsinstitutioner.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget indeholder ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden 9. juli 2018 til den 20. august 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

3F, Advokatrådet, Alzheimerforeningen, Ansatte Tandlægers Organisation, Bedre Psykiatri, Brancheforeningen for Private Hospitaler og Klinikker, Danmarks Apotekerforening, Danmarks Optikerforening, Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Handicap Forbund, Dansk Industri, Dansk IT – Råd for IT-og persondatasikkerhed, Dansk Kiropaktor Forening, Dansk Psykiatrisk Selskab, Dansk Psykolog Forening, Dansk Psykoterapeutforening, Dansk Selskab for Almen Medicin, Dansk Selskab for Patientsikkerhed, Dansk Selskab for Klinisk Farmakologi, Dansk Selskab for Retsmedicin, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Standard, Dansk Sygeplejeråd, Dansk Tandplejerforening, Danske Bandagister, Danske Bioanalytikere, Danske Dental Laboratorier, Danske Fodterapeuter, Danske Fysioterapeuter, Danske Handicaporganisationer, Danske Patienter, Danske Professionshøjskoler, Danske Regioner, Danske Seniorer, Danske Ældreråd, Datatilsynet, De Offentlige Tandlæger, Den Nationale Tolkemyndighed, Det Centrale Handicapråd, Det Etske Råd, Diabetesforeningen, Ergoterapeutforeningen, Farmakonomforeningen, FOA, Forbrugerrådet, Foreningen af Kliniske Diætister, Foreningen af Kommunale Social-, Sundheds- og Arbejdsmarkedschefer i Danmark, Foreningen af Speciallæger, Forsikring & Pension, Færøernes Landsstyre, Giftforeningen, Hjernesagen, Hjerteforeningen, Høreforeningen, Institut for Menneskerettigheder, Jordemoderforeningen, KL, Kost- og Ernæringsforbundet, Kræftens Bekæmpelse, Landsforeningen af Kliniske Tandteknikere, Landsforeningen af nuværende og tidligere psykiatribrugere (LAP), Landsforeningen LEV, Landsforeningen mod spiseforstyrrelser og selvskade (LMS), Landsforeningen SIND, Lægeforeningen, Naalakkersuisut (Grønlands Selvstyre), Organisationen af Lægevidenskabelige Selskaber, Patientforeningen, Patientforeningen i Danmark, Praktiserende Lægers Organisation, Praktiserende Tandlægers Organisation, Psykolognævnet, Radiograf Rådet, Regionernes Lønnings- og Takstnævn, Region Hovedstaden, Region Sjælland, Region Syddanmark, Region Midtjylland, Region Nordjylland, Retspolitisk Forening, Rigsombudsmanden på Færøerne, Rigsombudsmanden på Grønland, Rigspolitiet, Røde Kors, Rådet for Digital Sikkerhed, Rådet for Socialt Udsatte, Scleroseforeningen, Sjældne Diagnoser,

Socialpædagogernes Landsforbund, Tandlægeforeningen, Tandlægeforeningens Tandskadeerstatning, Translatørforeningen, Udviklingshæmmedes Landsforbund, Yngre Læger, ÆldreForum og Ældresagen.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindredgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vil i forbindelse med etablering af ordningen, herunder ved udarbejdelse af bekendtgørelse om bl.a. krav til certificeringsinstitutioner og indhold af eksaminationen i henhold til § 4, kunne medføre etableringsomkostninger på op til 0,2 mio. kr. Såfremt der viser sig behov for afholdelse af disse omkostninger, afholdes de inden for Sundheds- og Ældreministeriets eksisterende ramme.
Offentlige implementeringskonsekvenser	Ansøgning om godkendelse til at certificere fremmedsprogstolke efter denne lov af institutionerne kan indgives digitalt til Sundheds- og Ældreministeriet, herunder ved anvendelse af digital post.	Lovforslaget vil i forbindelse med Sundheds- og Ældreministeriets vurdering af ansøgninger om godkendelse af institutioner til at certificere fremmedsprogstolke efter denne lov samt i forbindelse med udøvelse af ministeriets overordnede ansvar for og tilsyn med certificeringsinstitutionerne medføre en række nye arbejdsgange i ministeriet.

		For så vidt angår de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning bemærkes det, at bestemmelserne i lovforslaget er udarbejdet så enkelt og klart som muligt, idet det dog samtidig bemærkes, at bestemmelserne er udarbejdet således, at sundhedsministeren i forbindelse med godkendelse af institutioner til at certificere fremmedsprogstolke efter loven skal foretage et skøn over, om den pågældende institution opfylder betingelserne for at blive godkendt som certificeringsinstitution, idet det efter Sundheds- og Ældreministeriets opfattelse ikke er muligt at opstille objektive kriterier for denne godkendelse.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget medfører, at bl.a. private aktører får mulighed for at udbyde eksamination i certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet efter godkendelse fra sundhedsministeren. Certificeringsinstitutionerne kan opkræve gebyr fra fremmedsprogstolke, der ved den pågældende institution ønsker at blive certificeret som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet efter denne lov.	De fremmedsprogstolke, der ønsker at blive certificeret som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet efter denne lov, vil blive opkrævet et gebyr herfor. Størrelsen af gebyret fastsættes af de pågældende certificeringsinstitutioner.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Private aktører mv. skal for at blive godkendt til certificere fremmedsprogstolke

		efter loven indgive ansøgning herom til Sundheds- og Ældreministeriet og i den forbindelse bl.a. dokumentere, hvordan certificeringsinstitutionen har udformet og vil forestå eksamination i certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter	
Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til Kapitel 1

Godkendelse som certificeringsinstitution

Til § 1

Den foreslåede bestemmelse omhandler sundhedsministerens bemyndigelse til at godkende certificeringsinstitutioner samt krav til og varigheden af en godkendelse.

Efter bestemmelsens *stk. 1* godkender sundhedsministeren efter ansøgning certificeringsinstitutioner til at certificere fremmedsprogstolke efter denne lov.

Sundhedsministeren bemyndiges således efter bestemmelsen til at godkende de certificeringsinstitutioner, der kan forestå certificering af fremmedsprogstolke efter loven.

Ved certificeringsinstitutioner forstås de offentlige myndigheder og institutioner, herunder selvejende, samt private aktører, f.eks. organisationer, virksomheder mv., der er godkendt til at forestå certificering efter denne lov.

Det betyder, at certificeringsinstitutionerne kan være såvel private som offentlige, herunder selvejende. Det betyder endvidere, at certificeringsinstitutionerne juridiske grundlag kan være såvel en institution, organisation eller en virksomhed, som det f.eks. kan være en fond, en stiftelse eller en forening.

De offentlige myndigheder og institutioner samt private aktører mv., der ønsker at blive godkendt til at certificere fremmedsprogstolke efter denne lov, skal efter lovforslaget indgive ansøgning herom til Sundheds- og Ældreministeriet.

Det forudsættes med lovforslaget, at ansøgningen indeholder de oplysninger, der er nødvendige for, at Sundheds- og Ældreministeriet kan vurdere, om institutionen opfylder

betingelserne efter loven til at blive godkendt til at certificere fremmedsprogstolke efter loven og således dermed skal godkendes som certificeringsinstitution af sundhedsministeren.

Det bemærkes i den forbindelse, at det endvidere forudsættes med lovforslaget, at de institutioner, der søger om godkendelse til at kunne forestå certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet, meddeler Sundheds- og Ældreministeriet de oplysninger, der er nødvendige for sundhedsministerens vurdering af, hvorvidt institutionen kan godkendes til at forestå certificering efter denne lov.

Efter bestemmelsens *stk. 2* skal sundhedsministeren i forbindelse med en godkendelse efter *stk. 1* lægge vægt på certificeringsinstitutionens personalemæssige og faglige kompetencer.

Det bemærkes i den forbindelse, at det endvidere efter lovforslaget er en forudsætning for, at sundhedsministeren kan godkende en certificeringsinstitution til at certificere fremmedsprogstolke efter loven, at det koncept for eksamination i certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet, som den pågældende certificeringsinstitution ønsker at udbyde, opfylder betingelser herfor, jf. den foreslåede bestemmelse i § 4. Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til § 4.

Sundhedsministeren skal efter den foreslåede bestemmelse således bl.a. lægge vægt på, om certificeringsinstitutionen besidder de nødvendige personalemæssige og faglige kompetencer til at kunne udbyde og afholde eksamination i certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet samt efterfølgende udstede bevis til de fremmedsprogstolke, der har gennemført og bestået eksaminationen.

Ved personalemæssige kompetencer forstås, at certificeringsinstitutionerne har eller kan og vil engagere det nødvendige antal medarbejdere og/eller eksterne konsulenter til at kunne forestå og bedømme eksamination i certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet mv.

Ved faglige kompetencer forstås, at certificeringsinstitutionens medarbejdere og/eller eksterne konsulenter besidder de nødvendige faglige kompetencer til at udvikle, afvikle og bedømme eksaminationen i certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet.

Det bemærkes, at certificeringsinstitutionerne skal besidde personalemæssige og faglige kompetencer i såvel tolketekniske som tolkeetiske discipliner samt sundhedsfaglig viden, herunder om sundhedsvæsenets organisering. Certificeringsinstitutionerne skal endvidere være i besiddelse af sproglige kompetencer i dansk samt i det fremmedsprog, der konkret udbydes certificering i.

Det bemærkes, at der efter lovforslaget skal foretages en samlet vurdering af den pågældende certificeringsinstitutionens personalemæssige og faglige kompetencer samt koncept for eksamination i certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet, som den pågældende certificeringsinstitution ønsker at udbyde.

Efter den foreslåede bestemmelses *stk. 3* kan en godkendelse efter *stk. 1* gives for en periode på op til 5 år.

Det betyder, at de godkendelser, som sundhedsministeren efter bestemmelses *stk. 1* kan meddele certificeringsinstitutioner til at certificere fremmedsprogstolke efter denne lov, kan meddeles, således at godkendelserne udløber efter en periode på op til 5 år.

Det lægges med lovforslaget op til, at en godkendelse som udgangspunkt gives for en periode på 5 år, medmindre der er særlige omstændigheder, der gør sig gældende, i det enkelte tilfælde.

Hvis sundhedsministeren finder, at særlige omstændigheder gør sig gældende, kan sundhedsministeren meddele en godkendelse for en kortere periode end 5 år, f.eks. 1 eller 3 år.

Særlige omstændigheder kan f.eks. være, hvis certificeringsinstitutionen tidligere ikke har levet op til de betingelser, som var fastsat i en godkendelse til at certificere fremmedsprogstolke efter loven. Det kan f.eks. også være tilfældet, hvis godkendelsesperioden for en eller flere andre certificeringsinstitutioner udløber på et bestemt tidspunkt, og det vurderes at være hensigtsmæssigt, at godkendelsesperioderne udløber samtidig for de forskellige certificeringsinstitutioner.

En godkendelse til at certificere fremmedsprogstolke efter loven vil således efter lovforslaget kunne fornyes. En certificeringsinstitution vil efter udløbet af godkendelsesperioden kunne ansøge om at få godkendelsen forlænget. Det bemærkes dog i den forbindelse, at det med lovforslaget forudsættes, at en ansøgning om forlængelse af en godkendelse kan indgives inden udløbet af den periode, godkendelsen er meddelt for, således at ansøgningen om forlængelse kan behandles og en eventuel godkendelse meddeles inden udløbet af godkendelsesperioden.

Til § 2

Den foreslåede § 2 indebærer, at sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om betingelser for godkendelse af certificeringsinstitutioner, herunder krav til ansøgning om godkendelse eller forlængelse af en godkendelse som certificeringsinstitution.

Sundhedsministeren kan efter bestemmelsen bl.a. fastsætte nærmere regler om, hvilke betingelser en institution mv. skal opfylde for at kunne blive godkendt til at certificere fremmedsprogstolke efter denne lov, samt hvilke vilkår der kan fastsættes i en godkendelse til at certificere fremmedsprogstolke efter denne lov. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om krav til certificeringsinstitutionens personalemæssige og faglige kompetencer. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om godkendelsesperiodens længde.

Sundhedsministeren kan endvidere efter bestemmelsen bl.a. fastsætte nærmere regler om processen for indgivelse af en ansøgning om godkendelse til at certificere fremmedsprogstolke efter denne lov, herunder hvordan en ansøgning skal indgives, hvilke oplysninger og dokumentation, der skal vedlægges ansøgningen og i godkendelsesperioden meddeles Sundheds- og Ældreministeriet, samt hvornår en ansøgning om fornyelse af en godkendelse kan indgives.

Til Kapitel 2

Certificering

Til § 3

Den foreslåede bestemmelse vedrører certificeringsinstitutionernes opgave.

Efter bestemmelsens *stk. 1* udbyder og afholder certificeringsinstitutioner eksamination i certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet.

Det betyder, at de enkelte godkendte certificeringsinstitutioner selvstændigt udbyder certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet. Certificeringsinstitutionerne vil i den forbindelse bl.a. kunne markedsføre udbuddet af certificeringen.

Det betyder endvidere, at de enkelte godkendte certificeringsinstitutioner selvstændigt afholder eksamination i certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet. Certificeringsinstitutionerne vil i den forbindelse skulle forestå såvel udarbejdelse af eksamensmateriale som bedømmelse af de enkelte eksaminationer.

Det bemærkes i den forbindelse, at det forudsættes med lovforslaget, at de enkelte certificeringsinstitutioner selvstændigt udvikler et koncept for eksamination i certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet, der opfylder betingelserne herfor.

Efter den foreslåede bestemmelses *stk. 2* udsteder certificeringsinstitutioner bevis for certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet til fremmedsprogstolke, der har gennemført og bestået eksaminationen i henhold § 4.

Det betyder, at de enkelte certificeringsinstitutioner udarbejder certificeringsbeviser og efterfølgende udsteder og udleverer disse til de fremmedsprogstolke, der har gennemført og bestået eksamination i certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet.

Til § 4

Den foreslåede bestemmelse fastsætter indholdet af eksaminationen i certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet.

Det foreslås med bestemmelsen i § 4, at certificeringsinstitutioner sikrer, at eksamination i certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet indeholder en vurdering af fremmedsprogstolkens kompetencer i 1) dansk, 2) det fremmedsprog, hvortil der ansøges om certificering, 3) tolketeknik, 4) tolkeetik og 5) grundlæggende viden om sundhedsvæsenet.

Det forudsættes med lovforslaget, at eksamination i certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet indeholder én samlet vurdering af fremmedsprogstolkens kompetencer i dansk, det fremmedsprog, hvortil der ansøges om certificering, tolketeknik, tolkeetik og grundlæggende viden om sundhedsvæsenet, således at vurderingen af fremmedsprogstolkens kompetencer i de forskellige discipliner kombineres i én eller flere prøver.

Det bemærkes i den forbindelse, at det forudsættes med lovforslaget, at en central del af eksaminationen er mundtlig.

Det bemærkes endvidere, at det forudsættes med lovforslaget, at eksaminationen bygger på en vurdering af, om den enkelte fremmedsprogstolk har bestået/ikke bestået eksaminationen. Det forudsættes således med lovforslaget, at der ikke meddeles fremmedsprogstolken karakter for præstationen i forbindelse med eksaminationen.

For så vidt angår fremmedsprogstolkens kompetencer i dansk forudsættes det efter lovforslaget, at fremmedsprogstolken besidder danskkompetencer svarende til minimum gymnasialt niveau, og at vurderingen af fremmedsprogstolkens danskkundskaber således foretages med udgangspunkt i dette niveau. Vurderingen skal særligt foretages på baggrund

af en sundhedsfaglig kommunikation, ligesom der skal foretages en vurdering af fremmedsprogstolkens sprogforståelse, udtryksevne, udtale og grammatik.

For så vidt angår fremmedsprogstolkens kompetencer i det fremmedsprog, hvortil der ansøges om certificering, forudsættes det efter lovforslaget, at fremmedsprogstolken besidder kompetencer i det pågældende fremmedsprog svarende til gymnasialt niveau. Vurderingen af fremmedsprogstolkens kompetencer i det fremmedsprog, hvortil der ansøges om certificering, skal således vurderes med udgangspunkt i dette niveau og skal særligt foretages på baggrund af en sundhedsfaglig kommunikation, ligesom der skal foretages en vurdering af fremmedsprogstolkens sprogforståelse, udtryksevne, udtale og grammatik.

For så vidt angår fremmedsprogstolkens kompetencer i tolketeknik forudsættes det med lovforslaget, at der foretages en vurdering af fremmedsprogstolkens overordnede evne til at tolke, herunder hukommelse, syntaks samt korrekt og præcis tolkning og i den forbindelse evnen til at lytte og gengive korrekt på begge sprog. Det forudsættes endvidere med lovforslaget, at der foretages en vurdering af tolkens kompetencer inden for forskellige tolkediscipliner, herunder særligt konsekutiv tolkning (dialogtolkning) samt video- og teletolkning.

For så vidt angår fremmedsprogstolkens kompetencer i tolkeetik forudsættes det med lovforslaget, at der foretages en vurdering af fremmedsprogstolkens viden om principper og normer i forhold til tolkeetiske regler som tavshedspligt, neutralitet og professionel optræden. Det forudsættes endvidere med lovforslaget, at der foretages en vurdering af fremmedsprogstolkens kultur- og etnicitetsforståelse.

For så vidt angår fremmedsprogstolkens kompetencer i grundlæggende viden om sundhedsvæsenet forudsættes det med lovforslaget, at det vurderes, om fremmedsprogstolken besidder en grundlæggende viden om det danske sundhedsvæsens organisering og kultur samt har kendskab til en række gængse sundhedsfaglige termer, der har særlig betydning i sundhedsvæsenet.

Det forudsættes endvidere med lovforslaget, at der foretages en vurdering af fremmedsprogstolkens kompetencer til at agere i forskellige tolkesituationer i sundhedsvæsenet, herunder at kommunikere med forskellige dialogparter og forstå den særlige tolkerolle, der kan være som tolk på sundhedsområdet, hvor modtagelsen af tolkebistand (patienten og pårørende) kan være i en sårbar situation.

Til § 5

Den foreslåede bestemmelse omhandler certificeringsinstitutionernes mulighed for at opkræve gebyrer.

Det foreslås med bestemmelsen i § 5, at certificeringsinstitutioner kan opkræve gebyr for deltagelse i eksamination i certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet.

Bestemmelsen fastslår, at certificeringsinstitutionerne kan opkræve gebyr fra de fremmedsprogstolke, der ønsker at tage eksamination i certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet.

Gebyrets størrelse skal efter lovforslaget fastsættes af den enkelte certificeringsinstitution. Gebyret vil således kunne variere fra institution til institution afhængigt af udbud og efterspørgsel.

Det bemærkes, at eventuelle udviklings- og etableringsomkostninger ligeledes efter lovforslaget afholdes af certificeringsinstitutionerne og finansieres via gebyret.

For så vidt angår offentlige certificeringsinstitutioners gebyrfastsættelse bemærkes det endvidere, at disse skal fastsættes ud fra de principper om prisfastsættelse, som er gældende for statslige gebyrer, jf. budgetvejledningens regler herom.

Til § 6

Den foreslåede § 6 indebærer, at sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om certificeringsinstitutionernes opgave samt udformning og udstedelse af beviser for certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet. Sundhedsministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om form, indhold og tilrettelæggelse af eksamination i certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet.

Sundhedsministeren kan efter bestemmelsen således fastsætte nærmere regler om certificeringsinstitutionernes opgave, herunder bl.a. krav i forbindelse med afholdelse af eksamen og censur af eksaminationen.

Sundhedsministeren kan endvidere efter bestemmelsen fastsætte nærmere regler om udformning og udstedelse af beviser for certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet, herunder bl.a. hvilke oplysninger der skal fremgå af beviset.

Sundhedsministeren kan desuden efter bestemmelsen bl.a. fastsætte nærmere regler om eksaminationsformen. Herved forstås, at sundhedsministeren bl.a. kan fastsætte nærmere regler om, i hvilket omfang eksaminationen skal indeholde en vurdering af fremmedsprogstolkens kompetencer på baggrund af skriftlige og mundtlige prøver, multiple choice test, samtaler, lydoptagelser mv. Sundhedsministeren kan endvidere bl.a. fastsætte regler om antallet af prøver, der er indeholdt i eksaminationen, varigheden af de enkelte prøver og den samlede eksamination samt muligheden for forberedelsestid.

Sundhedsministeren kan herudover efter bestemmelsen bl.a. fastsætte nærmere regler om indholdet af eksaminationen. Herved forstås, at sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om kravene til eksaminationen i den foreslåede § 4. Der henvises til bemærkningerne til § 4.

Sundhedsministeren kan videre efter bestemmelsen bl.a. fastsætte nærmere regler om tilrettelæggelse af eksamination i certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet. Herved forstås, at sundhedsministeren bl.a. kan fastsætte nærmere regler om fremmedsprogstolkens adgang til eventuelle hjælpemidler under eksaminationen, herunder for personer med fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse, samt krav om uvildig censur under eksaminationen.

Til Kapitel 3 Tilsyn og Klageadgang

Til § 7

Den foreslåede bestemmelse fastslår sundhedsministerens ansvar over for certificeringsinstitutionerne.

Det foreslås med bestemmelsen i § 7, at sundhedsministeren har det overordnede ansvar for og fører tilsyn med certificeringsinstitutioner.

Bestemmelsen fastslår, at sundhedsministeren som led i sit almindelige ressortansvar for sundhedsområdet har det overordnede ansvar for at sikre, at certificeringsinstitutionerne lever op til de krav, der er fastsat i loven og i godkendelse til at certificere fremmedsprogstolke efter denne lov, jf. den foreslåede bestemmelse i § 1.

Bestemmelsen fastslår endvidere, at sundhedsministeren som led i sit almindelige ressortansvar for sundhedsområdet har pligt til at føre tilsyn med certificeringsinstitutionerne.

Det bemærkes i den forbindelse, at det forudsættes med lovforslaget, at sundhedsministeren i vidt omfang udøver sin tilsynsforpligtelse i forbindelse med fornyelse af en godkendelse til at certificere fremmedsprogstolke, bl.a. i forbindelse med certificeringsinstitutionens dokumentation for efterlevelse af krav i en tidligere godkendelse samt fastsættelse af krav for den kommende godkendelsesperiode.

Tilsynet forudsættes endvidere efter lovforslaget at blive ført som et reaktivt tilsyn, hvorved forstås, at sundhedsministeren foretager en aktiv kontrol, hvis ministeriet får kendskab til eller mistanke om uregelmæssigheder på baggrund af henvendelser fra tolkebrugere, f.eks. en region, eller medieomtale.

Der er efter lovforslaget således ikke indlagt en forudsætning om, at sundhedsministeren fører et løbende og fast tilsyn med certificeringsinstitutionerne. Det forudsættes imidlertid med lovforslaget, at sundhedsministeren kan iværksætte tilsyn i det omfang, det vurderes at være relevant, herunder i forhold til den enkelte certificeringsinstitution. Lovforslaget er ikke til hinder for, at sundhedsministeren etablerer en fast tilsynsordning, herunder eventuel med ekstern bistand, hvis dette vurderes hensigtsmæssigt.

Til § 8

Bestemmelsen vedrører fremmedsprogstolkes adgang til at klage over, at vedkommende ikke har bestået en eksamination i certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet.

Det foreslås med bestemmelsen i § 8, at en certificeringsinstitutions beslutning om, at en fremmedsprogstolk ikke har bestået eksamination i certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet, ikke kan påklages.

Det betyder, at en fremmedsprogstolk ikke kan klage over, at certificeringsinstitutionen i forbindelse med eksamination i certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet finder, at den pågældende fremmedsprogstolk ikke har bestået eksaminationen.

Til § 9

Den foreslåede § 9 indebærer, at sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om tilsyn med certificeringsinstitutioner.

Den foreslåede bestemmelse forudsættes bl.a. at kunne anvendes, hvis det vurderes relevant at etablere en egentlig tilsynsordning, og der i den forbindelse er behov for at fastsætte nærmere regler herom.

Sundhedsministeren kan således efter bestemmelsen fastsætte regler om det tilsyn, som ministeren fører efter den foreslåede bestemmelse i § 7, herunder bl.a. tilsynsfrekvens, muligheden for at foretage tilsynsbesøg samt om adgangen til engagere ekstern bistand i forbindelse med udøvelse af tilsyn.

*Til Kapitel 4
Afsluttende bestemmelser*

Til § 10

Bestemmelsen vedrører lovens ikrafttrædelsestidspunkt.

Det foreslås med bestemmelsen i § 10, at loven træder i kraft den 1. januar 2019.

Det betyder, at sundhedsministeren fra den 1. januar 2019 kan godkende institutioner til at certificere fremmedsprogstolke efter denne lov.

Det betyder endvidere, at certificeringsinstitutioner fra den 1. januar 2019 eller fra det tidspunkt, hvor institutionen har modtaget en godkendelse til at certificere fremmedsprogstolke efter loven, kan udbyde og afholde eksamination i certificering som fremmedsprogstolk på sundhedsområdet.

Til § 11

Bestemmelsen angår lovens territoriale gyldighed og indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.